

EL RAMONZINE

REVISTA DE L'IES RAMÓN CID

NÚM. 1

SET-NOV 2018

BENVINGUTS!

BIENVENIDOS - BIENVENUE - WELCOME - WILLKOMMEN

SUMARI

- 3.....Professors comptaquilòmetres
- 4.....Institut tancat per gota freda
- 5.....La protesta: un dret i/o una obligació?
- 6.....L'univers en 360 graus
- 7.....La primera excursió de primer +
Nou amics de la bicicleta
- 8.....Entrevista a Miss València 2017
- 9.....El túnel del terror
- 10.....Seté curs de l'Aula d'Excel·lència
- 11.....El Dia Blau
- 12.....Polseres Candela
- 13.....Tot fa paper +
Una experiència 'graficoplàstica'
- 14-15...Dia de les Llengües
- 16-17...Intercanvi Benicarló-Žilina: una
experiència inoblidable!
- 18-19...La prevenció de riscos laborals
en les nostres professions
- 20.....Estudiar (a) la platja
- 21.....Premiats dos alumnes en el concurs
de dibuix de Sant Antoni +
Lloa de Sant Antoni
- 22.....Patis literaris
- 23.....Ressenya del llibre *Ramón y Cajal*
- 24.....Pancakes per a tots!
- 25.....Dos dibuixants prometedores
- 26.....Quatre fotos per a emmarcar
- 27.....Tres històries en tres vinyetes

Edició: IES Ramón Cid (Benicarló)

Impressió: TotPrint

Tiratge: 500 exemplars

Coordinació: Felip Gumbau Morera

Contacte: elramonzine@gmail.com

EDITORIAL

Bona hora, ramonziners. Sí, l'institut torna a tindre revista: *El Ramonzine*. Es veu que és un joc de paraules entre el nom del centre i *magazine* (revista). ¿Pocalliga? Potser. La mare de la criatura és una nova assignatura optativa de 3r d'ESO: Projecte Interdisciplinari. ¿Vos queixàveu del nom? I el pare és un grup de 21 alumnes extraordinaris (els templats de la foto de baix), que han fet una faena sensacional (que no sensacionalista).

El Ramonzine naix com a una revista trimestral acadèmica i juvenil que té la finalitat de deixar constància de les activitats i les produccions dels estudiants. A més, és un instrument potent de cohesió entre els membres de l'institut. Encara que també tindrà format digital, hem apostat per imprimir-la pel valor afegit que té la revista en paper.

La novetat d'este curs (el segon de l'era "aula-matèria") és que ja tenim taquilles a l'institut. Han tingut èxit, xec! I Càndida també... Ara bé: la notícia va ser l'encertada suspensió de les classes el dijous 18 d'octubre a la una per les pluges torrencials; eixe dia es van suspendre classes, i no exàmens...

Però l'inici d'este curs ha estat marcat per la defunció de dos professors molt estimats: Arantxa Burgos, als 48 anys, i Pere Bausà, que justament s'havia acabat de jubilar. Els que els coneixíem els tindrem sempre en el record. Dos professors que també s'han jubilat han sigut Mercé Garriga i Rafa Sartorio, dos professors excel·lents que, juntament amb Arantxa i Pere, han deixat una gran empremta en l'Institut. Des d'ací, encara que es queda curt, el nostre reconeixement públic als quatre.

PROFESSORS COMPTAQUILÒMETRES

BIANCA CORTÉS I SILVIA RÍOS

**¿Sabeu que hi ha professors de l'Institut que venen de lluny a fer-nos classe?
Hem entrevistat quatre professors que estan a més de 50 km de casa seua.**

Sergio Huesca

És professor d'Economia. Ve de Navarrés, un poble del sud de València a mitja hora de Xàtiva, però viu des de fa 15 anys a València ciutat. Li agrada treballar fora de Navarrés; al poble només torna per a gaudir de la seua família durant alguns caps de setmana. Sergio no fa 225 quilòmetres per a vindre a l'Institut, sinó que es queda a Benicarló en una casa llogada.

Isabel Ros

És professora d'Anglès i ve de Borriana. No li agradaria treballar al seu poble perquè no voldria tindre alumnes que conega. Enguany té una casa a Benicarló, però l'any passat venia i tornava cada dia. Amb ella venien Manoli, Elena, José Manuel, Belinda, Carlos i altres professors. Feien roda de cotxes i intentaven que tots els horaris quadraren. Feia 180 km al dia i 900km a la setmana, que són 2 h i 30 minuts al dia!

Francisco Cuesta (Ico)

És professor d'Informàtica. Ve de València ciutat. Està molt còmode ací, però troba a faltar la seua família. Viu a Benicarló en un pis llogat, però torna a casa dos vegades a la setmana: el cap de setmana i un dia entre setmana. I, per cert, ve a l'Institut en bicicleta!

Ángela Soro

És professora de Castellà i ve de Vila-real. Li agradaria treballar prop de casa, però el fet de treballar fora és per a ella una experiència molt positiva i enriquidora. Té llogat un pis a Benicarló perquè està a una hora en cotxe de casa, a 80 km, i estalvia molt de temps, ja que amb el cotxe arriba a l'Institut en menys de deu minuts i a peu tarda uns vint minuts.

INSTITUT TANCAT PER GOTA FREDA

SARA MEJÍAS SORIANO I SUHAYLA EL MANSOURI

La gota freda d'octubre va deixar a Benicarló més de 300 l/m² i va causar danys valorats en milers d'euros.

Fa just 10 anys, Benicarló va passar per una gota freda. Enguany, durant els **dies 18, 19 i 20 d'octubre**, vam tornar a en alerta roja com en 2008. El dijous 18, els col·legis i els instituts de Benicarló i de la comarca van finalitzar les classes a la una del migdia per seguretat, i no es van reprendre fins al dilluns 22.

L'aigua va començar el **dijous per la tarde**, i en poc temps ja es van recollir 55 litres. A mitjan tarde començaven a tallar-se vies com el camí d'Artola i el camí dels Rajolars a l'altura del Barranquet, així com la N-340 pel centre comercial i la carretera de la Mar Xica, a l'alçada amb la rambla de Cervera.

Però l'aiguat no havia acabat. Cap a les nou de la **nit del dijous 18**, la situació va començar a complicar-se i per molts carrers de la ciutat era impossible circular. En menys de 24 hores, es van acumular més de 212 litres. Es recomanava a la població no sortir de casa i evitar riscos, i trucar al 112 si era necessari.

El **divendres 19** clarejava. El pont subterrani de la CV-135 en direcció a Càlig (la Batra) es va omplir d'aigua i els barrancs baixaven d'ample en ample. L'episodi de pluges intenses es comptabilitzava llavors en vora 300 litres per metre quadrat caiguts en poc més de 24 hores.

Finalment, el **dissabte 20** la pluja ja havia donat una treva i la situació va començar a normalitzar-se. S'iniciaven els primers treballs de neteja de vies i camins, ja que continuaven tallats alguns passos per rambles. Al migdia, el Centre de Coordinació d'Emergències establia la fi de la preemergència per pluges i tempestes a la província de Castelló, però mantenia l'emergència nivell 0 per pluges, una situació que finalitzava diumenge al matí.

LA PROTESTA: UN DRET I/O UNA OBLIGACIÓ?

MARIO ANGOSTO, AIDA BURRIEL, AIDA GÓMEZ, RITA JIMÉNEZ,
LIA MARCO, ANDRÉS MARTÍNEZ I ISABEL MARZAL

Què és protestar? Protestar és, segons el diccionari, expressar un desacord o rebuig davant d'una situació o un fet que es considera injust, il·legal o arbitrari.

Atenent a la definició, podríem afirmar que l'acció de protestar és connatural en nosaltres. Protestem des de sempre, des del primer plor. Ho fem com a individus que reclamen el seu lloc a la família o com a part d'un grup que busca reconeixement dins d'una societat molt desigual.

Segurament, la primera protesta va tindre lloc al Neolític, quan algú, fart de carregar pedres d'un lloc a un altre, va dir prou. Per què no pensar que aquesta "primera" protesta va conduir a l'invent de la roda? Bromes a part, el que sí que pareix cert és que totes les protestes han provocat canvis en la societat.

Donem un colp d'ull a la història: la revolució francesa (1789). Quant li devem a l'aixecament d'un poble! Molts dels drets que tenim es van originar en aquella revolta.

Però sembla que aquesta necessitat innata de protestar es va diluint amb el pas del temps. Ens acomodem i no ens adonem del que passa al nostre voltant o, el que és pitjor, ho acceptem com a natural.

En aquests moments apareixen persones que de forma simbòlica ens colpegen i ens fan despertar. Figures com Rosa Parks, Gandhi, Mandela o d'altres anònimes, com les que van participar al Maig del 68 o a Stonewall, ens recorden que no tot està bé, que no tot s'ha aconseguit. Sembren en nosaltres una llavor que de manera formidable ens invita a reflexionar i a canviar el món.

També ara trobem moviments de protesta: els iaies per les pensions, gent anònima contra els desnonaments, activistes contra la guerra i contra la segregació de tot tipus, ecologistes, grups que intenten ajudar als refugiats... Tots

ells són exemples que les coses no estan bé o, si més no, no ho estan per a tots. Què hauríem de fer? Callar? Si alguna cosa no està bé, sembla il·lògic fer-ho. Callant no estem fent res útil; els canvis no solen passar mentre estem en silenci.

Des de l'aparició de la societat sempre hi ha hagut una part de la població sotmesa a l'altra. Com revertir aquesta situació sinó amb la protesta?

Protestar és un dret i també una obligació. Fixem-nos en l'organització política del país: elegim aquells que fan les lleis; no les fem nosaltres. Protestar, en aquest cas, no és l'única forma de forçar-los a fer-nos cas? Protestant aconseguim formar part del govern.

Podríem pensar que no tenim l'obligació de protestar: si a mi ja em va bé, per què ho he de fer?

La resposta són els altres, els que no tenen veu o no poden alçar-la. Ells ens obliguen a no callar, a no autocensurar-nos, i d'aquesta manera la protesta es converteix en un imperatiu moral.

Rawls diu que el dret a protestar no és un dret més, sinó que és el dret que ens ajuda a mantindre vius la resta de drets. Potser això mateix converteix la seua execució en obligatòria.

Dibuix: Rita Jiménez

Iniciativa: Rosa Ferrer / Valors Ètics (4t d'ESO)

L'UNIVERS EN 360 GRAUS

DEPARTAMENT DE BIOLOGIA I GEOLOGIA

El dilluns 8 d'octubre va arribar a l'institut el **planetari mòbil** de l'Obra Social "La Caixa" i ens va acompanyar durant dues setmanes, fins al 19 d'octubre, temps en què l'alumnat del centre va anar passant per a veure tres projeccions: "El cel de les estacions", "Nanocam: un viatge a la biodiversitat" i "La xiqueta que sabia caminar a l'inrevés".

El planetari, compost per una **cúpula** inflable i amb una **projecció** digital de 360 graus, va ser instal·lat al gimnàs. Amb este recurs l'alumnat ha pogut experimentar una sensació d'immersió total en l'univers i en el món microscòpic.

Avui en dia, per culpa de les llums i de la contaminació, els habitants de les ciutats hem oblidat l'espectacle que pot oferir-nos el cel nocturn. Passar per l'entrada del planetari mòbil ens va tornar la foscor i, amb ella, vàrem tornar a veure en **la nit** mentre una veu ens guiava per les constel·lacions de les quatre estacions.

La segona projecció ens va transportar a través de l'ull d'una agulla a un món on els **bacteris** semblen naus espacials que es mouen erràticament per tot arreu. Els fongs de les floridures es perceben com a autèntics boscos impenetrables i una formiga sembla un monstre enorme sobre el qual poden viure altres éssers vius com els bacteris, i damunt d'ells, els virus, en una imatge clarificadora de la seua grandària.

Per últim, amb "La xiqueta que sabia caminar a l'inrevés" vàrem conèixer un personatge molt especial a qui acompanyàrem pels sostres de les cases mentre ens ensenyava els secrets de la Lluna, escoltar les marees i parlar amb els arbres. Un **conte infantil** que, sota la mirada dels nostres alumnes dels CFGS de TASOC i Educació infantil, pot esdevindre una ferramenta de treball excepcional.

Els sons de **sorpresa** dels alumnes, en cada projecció, van ser el millor símptoma que el planetari va fer la seua funció.

Organitzador: Àngel Tendero

LA PRIMERA EXCURSIÓ DE PRIMER

DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ FÍSICA

El divendres 26 d'octubre, els alumnes de **1r d'ESO** vam visitar la ciutat de **Morella**, un dels pobles més bonics d'Espanya.

La primera parada vam fer-la al complex de la fàbrica Giner. Vam esmorzar tots junts i, tot seguit, ens vam separar en dos grups. Uns van anar a fer el circuit multiaventura de **Saltapins** i els altres van visitar la ciutat emmurallada i el conegut i acollidor museu dels **dinosaures**. Després, vam canviar els torns.

Va ser una jornada molt divertida en què vam poder disfrutar del meravellós paratge dels Ports i de les activitats que ofereixen.

NOU AMICS DE LA BICICLETA

FELIP GUMBAU

Fan 2n d'ESO. Queden cada matí a les 7:35 per a anar a l'institut amb la bicicleta, i a les 7:50 ja estan enganxant el seu vehicle a la marquesina de l'entrada. Circulen harmoniosament en grup cada matí i cada migdia des que van començar la secundària. Al principi n'eren quatre, i ara ja en són nou i molt ben avinguts. No els para ni la mínima probabilitat de pluja. De fet, just el dia que ens havíem citat per a fer la foto, plovia. És una pena no haver-la pogut fer llavors; aquell dia vaig decidir vindre amb cotxe... i vaig arribar tard. Només vaig poder vore'ls eixir de la marquesina xopets i amb el somriure a la boca, com cada dia. Al final, la fotografia la vam fer el 5 de novembre a les 7:50 (feia sol). La petita gesta d'estos nou amics no podia passar desapercebuda per a *El Ramonzine*.

Juan Marcos Azuaga
Mikel Capella
Judith García
Gerard Lavernia
Ana Martínez
David Martínez
Jordi Milán
Aida Roca
Joan Santos

ENTREVISTA A MISS VALÈNCIA 2017

AARON CAMPOS I SÒNIA SEGURA

Has fullejat mai una revista i has vist una xica guapa? T'has preguntat com ha arribat fins ahí? Nosaltres sí. Hem volgut entrevistar a **Isabel Roca González**, una benicarlanda que ha arribat a ser Miss València 2017 i candidata a Miss World Spain 2018.

1. Com et senties quan estaves als concursos?

Va ser una setmana increïble, una setmana en què vaig aprendre a confiar en mi mateixa i a voler-me. Creixes moltíssim com a persona. Em vaig sentir molt feliç i afortunada durant tota la setmana. És una experiència que et canvia la vida.

2. Què opina la teua família?

La meua família va estar al meu costat des del minut zero. Els meus em van donar suport com ningú. Jo els contava sempre tot el que anava fent: els esdeveniments als quals assistia, les desfilades, els actes benèfics, etc. Els encantava saber coses sobre aquest tema. Sense dubte, per a mi han sigut protagonistes principals d'aquesta etapa de la meua vida.

«Totes les meues companyes tenien una cosa que les diferenciava de les altres.»

3. Et presentaries a un altre concurs?

Sí i no. Després d'haver quedat finalista en Miss World Spain, molta gent m'insisteix que m'hi presente una altra vegada d'aquí a uns anys. De moment no està en els meus plans participar en cap concurs, però, si ho fera, em presentaria per a Miss World.

4. A què et dediques?

Estudio màrqueting i publicitat, i ara estic estudiant anglés durant sis mesos a Liverpool.

5. Creus que la guanyadora de Miss Espanya s'ho mereixia?

Sí, crec que totes les meues companyes tenien una cosa que les diferenciava de les altres, i totes ens mereixíem guanyar. La xica que va guanyar estava molt preparada i és un amor.

6. Com et definiries?

Crec que em definiria com a una xica positiva, empàtica, pròxima i amb sentit de l'humor davant de les adversitats. Soc amant de la meua família i dels petits detalls del dia a dia.

EL TÚNEL DEL TERROR

DANIELA CAPELLA I JAIME CERDÀ

El dimecres 31 d'octubre, la vespra de Tots Sants, tots els alumnes de primer, segon i tercer d'ESO van gaudir del magnífic i a la vegada terrorífic "Túnel del terror". Els alumnes d'Animació i els de quart d'ESO que han elegit com a optativa Arts escèniques i dansa van fer de la sala d'actes un lloc tenebrós i amb una escenografia de la millor pel·lícula de por. Per a entrar calia fer un donatiu de 50 cèntims, que anaven destinats per a l'organització de la festa de final de curs.

De sobte, una xica
va saltar d'un llit;
pareixia que
estava posseïda.

Vam muntar unes
escales, on ens
vam trobar tres
tombes.

Mentre esperàvem el nostre torn per a entrar, estàvem molt confosos; escoltàvem crits d'altres companys, que pareixien molt espantats. Per fi era el nostre torn. Només entrar, ens esperava una jove que ens va acompanyar durant tot el trajecte. Hi havia un passadís per on ens van pegar uns quants ensurts dels bons.

Després vam aplegar a una habitació, on, de sobte, una xica va saltar d'un llit; pareixia que estava posseïda. A continuació, vam muntar unes escales, on ens vam trobar tres tombes. Clar, era el dia de Halloween, i es diu que aquest dia reviu els morts. Això va ser exactament el que ens va passar, i ens vam esgarriar.

Ens dirigíem a l'últim passadís, on, de sobte, uns morts vivents, que pareixien molt enfadats, només feien que dir-nos: "Aneu-vo'n d'ací!". Estaven molt empenyats, així que no vam tindre més remei que fer-los cas. La jove que ens va acompanyar per tot el trajecte ens va dirigir fins a la porta. Van ser uns cinc minuts molt intensos. Ho vam passar de por, mai millor dit.

Enhorabona a tots els que van organitzar l'activitat: ho van fer de cine. Els alumnes d'Arts escèniques i dansa (4t) i els d'Animació sociocultural i turística (Cicles) teniu molt de futur com a actors i actrius. Va ser impressionant! Seguiu així! Ens van fer xalar molt. Gràcies!

SETÉ CURS DE L'AULA D'EXCEL·LÈNCIA

MARINA FLORES I TONI SALVADOR

El **dissabte 10 de novembre**, a les 10:30 del matí, va tindre lloc en el saló de actes el seté acte de reconeixement als alumnes excel·lents de l'IES Ramón Cid. Aquests alumnes han de tindre una nota mínima en el curs anterior de 8 en el cas d'ESO i Cicles i un 7,5 en el cas de Batxillerat.

L'acte, al qual va assistir la inspectora Mª José Arnau Fibla, va començar amb l'**actuació musical** d'alumnes de 4t d'ESO, que ens van fer riure en una atractiva funció en què intercalaven gestos alhora que sonaven bandes sonores de pel·lícules.

Després va parlar la **directora**, Mayte Forés, qui, a mitjan parlament, va demanar un minut de silenci en memòria de dos professors que ens han deixat: Arantxa Burgos i Pere Bausà, el qual havia faltat just el dia anterior.

Posteriorment, el **coordinador** de l'Aula d'Excel·lència, Felip Gumbau, va pronunciar un discurs en què va agrair als alumnes l'esforç que fan per obtenir tan bons resultats acadèmics i els va animar a no perdre la perseverança i la paciència que du a l'èxit.

Tot seguit, van començar a anomenar els alumnes de **primer d'ESO**, que van anar pujant a l'escenari per a recollir el carnet que els acredita com a membres de l'Aula; amb el carnet podran tindre descomptes a diferents comerços de Benicarló i de Càlig.

Pertànyer a l'Aula també té un gran **avantatge** a nivell plurilingüe, ja que permet realitzar diferents activitats a aquests nivells i també dona preferència de plaça en les diferents excursions que organitza el centre.

En acabar, van cridar els alumnes dels altres cursos, que també van recollir els seus **carnets** acreditatius. En total, en este curs hi han 49 alumnes de primer d'ESO, 36 de segon, 39 de tercer, 21 de quart, 14 de primer de Batxillerat, 14 de segon i alguns alumnes de Cicles. A més a més, es van reconèixer els alumnes amb **millors expedients** acadèmics de primària i de secundària, i també els dos premis extraordinaris d'ESO de la Comunitat Valenciana atorgats als germans Óscar Garcia Alsina i David Garcia Alsina.

Per a finalitzar, es va fer una **foto de grup** amb tots els alumnes de l'Aula d'Excel·lència, als que des d'aquí volem felicitar i animar per a que l'any pròxim puguem retrobar-nos en aquest acte acadèmic tan participatiu i lluit.

EL DIA BLAU

ARIADNA FORÉS I CÉSAR COLOM

1R D'ESO

El dijous 27 de setembre un grup d'alumnes de 1r i 2n d'ESO vam anar d'excursió a l'escola de vela municipal de Benicarló "Clubdemar", on van practicar diferents esports marítics.

Vam sortir a les 9:10 del matí de l'institut, i vam anar caminant cap a l'escola de vela municipal, on vam arribar a les 9:30 aproximadament. En arribar, ens van fer una classe de teoria per a explicar-nos els diferents esports que anàvem a practicar. Després de la classe, vam anar al vestuari a canviar-nos i, a continuació, vam començar a practicar els següents esports: caiac, vaixell de vela i paddel surf.

CAIAC

Esport que consisteix en competir en velocitat o habilitat amb caiacs, que són canoes o piragües tripulades per una persona o més, per aigües manses o braves. La pala és l'únic instrument de propulsió permès i no es pot utilitzar cap punt de suport al remar. Aquest caiac és de dos persones, però la gran majoria són individuals.

VAIXELL DE VELA

Un veler és una embarcació propulsada principalment per l'acció del vent. En la primera foto podeu veure uns dels alumnes navegant amb el veler.

PADDLE SURF

El paddle surf és un esport d'origen hawaian, i consisteix en mantindre's dret en una taula més gran i estable que la del surf amb l'ajuda d'un rem d'una sola pala que serveix per a navegar pel mar, els llacs o les rieres. La veritat és que, quan vaig començar a practicar-lo, vaig veure que era una mica complicat, però amb esforç tot s'aconsegueix. Ací teniu un grup d'alumnes amb les pales preparats per a practicar el paddle surf.

Vam passar un dia meravellós i, a més, vam conèixer un munt de xiquets de les altres classes. Ens vam divertir moltíssim!

POLSERES CANDELA

LUCÍA ARRANZ I TERESA FOIX

En la redacció d'El Ramonzine, tenim la sort de comptar amb Daniela Capella, que és una de les creadores del projecte Polseres Candela, juntament amb Mariona Giner i Candela Romero. Hem conversat amb ella i açò és el que ens ha contat.

Quan vau començar aquesta idea i com?

Al 2014 a Candela la van ingressar a l'hospital Sant Joan de Déu de Barcelona per una leucèmia, que és un càncer de la sang. Llavors, per a matar el temps a l'hospital, una voluntària li va ensenyar a fer unes polseres. Candela va ensenyar a fer-ne als companys de la planta i ells van ensenyar a fer-ne als seus familiars.

Un dia Candela va vindre a Benicarló i ens va ensenyar a fer-ne. Llavors, a Mariona i a mi se'ns va ocórrer la idea de vendre-les per a recaptar diners per a Candela, però sa mare ens va dir que els diners no feien falta per al tractament, sinó per a la investigació del càncer infantil.

Per a què es destinen els diners?

Tots els diners que aconseguim venent polseres van destinats a l'Obra Social de Sant Joan de Déu per a la investigació de càncer infantil.

Quants diners heu recaptat?

Fa dos anys vam recaptar un milió d'euros i este novembre hem aplegat als 2 milions.

Quantes persones hi han involucrades?

Açò va començar amb poques persones, però cada vegada es va anar fent més gran i vam formar l'associació Polseres Candela. Ara som moltíssima gent.

Heu guanyat algun premi?

Sí, ens van donar dos premis: un de la cadena Onda Cero i l'altre, el premi Mobilitza d'UNICEF 2017, que ens va entregar la reina Leticia. Després, ací a Benicarló, a festes d'agost de l'any passat ens van distingir com a persones destacades en l'àmbit social.

Com vos sentiu al saber que ajudeu a tanta gent?

Açò va començar quan érem menudes, i llavors no ens adonàvem del que fèiem, però ara som conscients que la causa que defensem tots els membres de l'associació és vital per a combatre el càncer infantil.

◀ D'esquerra a dreta: **Mariona, Candela i Daniela**

TOT FA PAPER

Els alumnes de 2n d'ESO de la matèria optativa "Projecte Interdisciplinari: Artesania i Costums de l'Entorn" van estar realitzant a finals d'octubre un **taller de paper reciclat** amb la seua professora Rosa Soriano Marzal.

A partir de materials paperers de rebuig, sobretot d'oueres, van fer fulls de papers de colors que els van servir més avant per a estampar les seves pròpies creacions realitzades amb la tècnica del gravat damunt de linoli.

Aquest treball dona l'oportunitat d'aprofundir en la regla de les tres erres: reduir, reutilitzar i reciclar. Alhora comproven els perjudicis que a voltes les produccions humanes reporten al medi ambient. Així mateix, ajuda a veure com algunes de les deixalles que produïm poden ser la matèria primera per a noves realitzacions.

El taller va resultar molt agradós per als alumnes, que no tenien cap experiència prèvia. També va ser interessant per a les professores Sandra Clemente i Elena Ramón, que van voler participar en l'experiència.

UNA EXPERIÈNCIA 'GRAFICOPLÀSTICA'

Els alumnes de Dibuix Artístic 1 i Dibuix Artístic 2 van treballar molt en el disseny de la **vidriera** i el **mapa mundi** de l'edifici Jaume I. D'aquesta manera, tothom va gaudir d'una experiència "graficoplàstica" el Dia de les Llengües, celebrat el dilluns 8 d'octubre.

DIA DE LES LLENGÜES

ANA MARTÍNEZ I ULPIANO MAYORAL

Enguany la celebració del Dia Europeu de les Llengües a l'IES Ramón Cid es va celebrar el dilluns 8 d'octubre i la van organitzar i coordinar les alumnes i els alumnes de 2n curs de TASOCT (Animació sociocultural i turística). En ella han col·laborat, com cada any, tots els membres de la comunitat educativa. Va ser un matí molt enriquidor i festiu, que va començar amb el ja tradicional i exitós esmorzar solidari. Tot seguit, es van realitzar activitats ben diverses: un taller d'escriptura Braille, un taller de llenguatge de signes, un bingo en alemany, els multijocs idiomàtics, les gimcanes, el "photocall", el mural dels valors, l'exposició de haikus, el mapa mundi viatger i moltes més activitats que van culminar amb divertides actuacions musicals amb les quals van gaudir i ballar gairebé tothom. Va ser una jornada impossible de realitzar i de gaudir sense la col·laboració de totes i tots!

INTERCANVI BENICARLÓ-ŽILINA: LA NOSTRA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE!

ELISA FORÉS

Sis alumnes de l'IES Ramón Cid vam anar durant set setmanes d'intercanvi a Žilina (Eslovàquia). L'experiència va ser única, però a la vegada un poc dura.

Era un 3 de setembre a les 12 de la nit. Estàvem molt emocionats, però a la vegada tristos de pensar que deixàvem la nostra família i Benicarló durant set setmanes. Ens havíem apuntat a una nova aventura!

Els aventurers érem sis alumnes de 3r d'ESO: Pau Albiol, Fernando Ferrer, Maria Ginesta, Ainara Pérez, Laura Verge i jo mateixa.

Després d'un llarg viatge, per fi vam aplegar a Eslovàquia. Allí ens vam trobar amb la nostra família d'acollida, que, per cert, era una gent molt amable. Ens van ubicar un poc, van ensenyar-nos els carrers principals, les nostres cases... Cada u de nosaltres vivia a un poble, i la veritat és que no estàvem a prop els uns dels altres.

Al segon dia vam anar a l'institut, ens van ensenyar les classes, els companys i els professors que tindríem. L'institut era molt bonic i modern i l'horari estava molt bé, molt diferent del Ramón Cid.

Les primeres setmanes no van ser fàcils, encara havíem d'acostumar-nos a aquella cultura, al seu menjar... A més a més, nosaltres no tenim el costum d'alçar-nos tan prompte per anar a l'institut, perquè el tenim bastant prop; allí, en canvi, alguns de nosaltres teníem quasi 2 hores de viatge amb tren, altres 1 hora i altres 45 minuts, però, així i tot, era molta distància.

Allí era difícil comunicar-se amb la gent, ja que d'aquell idioma no en sabia ningú res, però a poc a poc anàvem aprenent algunes paraules de l'eslovac. El francès, que és la llengua que vam anar a aprendre, millorava a poc a poc.

A poc a poc anàvem adaptant-nos a tot. Ja era la nostra rutina. Tot el que feien ells ho féiem nosaltres. També féiem cada vegada més i més amics i anàvem agafant confiança amb la nostra família d'acollida.

Cada tarde i cada cap de setmana, cada u se n'anava amb el seu "germà" o la seua "germana" a fer activitats diferents. Tots vam anar a la muntanya, ja que allí hi ha molta natura i quasi tota la gent passa hi molt de temps fent senderisme o alpinisme. També són molt típics els balnearis; tenen uns balnearis molts grans i bonics.

Anaven passant les setmanes molt ràpides. Estàvem molt a gust, ens ho passàvem superbé i la veritat és que en aquells moments no volíem que allò s'acabara, perquè era una experiència única. Però trobàvem un poc a faltar el menjar espanyol, la nostra família i els nostres amics.

Cada dia a l'institut era més divertit perquè ja parlàvem un poc amb els nostres companys, ja fora en anglés, en francès, en espanyol, en eslovac o en l'idioma de gestos. Els professors eren molt amables i ens ajudaven en tot. A més a més, hi havia professors de tot el món: de França, d'Espanya, de Bèlgica, d'Itàlia...

Una de les coses bones que té Eslovàquia és que el transport en general és bastant econòmic i el tren és gratis per als estudiants, ja que la majoria viuen molt a lluny del seu institut.

La cosa que més ens va costar va ser adaptar-nos al menjar, perquè és super-diferent, però la família intentava fer-nos coses que ens agradaven, encara que nosaltres volíem provar el menjar típic d'allí. En la meua opinió, i en la de tots, és molt millor el nostre menjar, el menjar espanyol.

En aquest viatge, a part d'aprendre francès i la cultura dels eslovacs, també vam a aprendre a conviure, a organitzar-nos nosaltres a soles en un altre país molt diferent del nostre.

S'acostava el dia de tornar a Benicarló i no volia ningú deixar Eslovàquia; allí estàvem tots molt a gust.

Per a alguns de nosaltres, arribava la part més dura: la despedida. Havíem agafat molta confiança i era una experiència molt bonica. Va aplegar el dia. Vam fer les maletes i ens vam despedir dels nostres amics, dels professors, de la nostra família d'acollida i de tota la gent que ens va acompanyar en el viatge. A més d'un li va caure la llàgrima més d'una vegada.

Ja estàvem preparats per a deixar Eslovàquia i tornar a la nostra terra, Espanya. Ens esperaven moltes hores de viatge i la nostra família estava impacient per vore'ns.

Els meus companys i jo finalitzàvem així una experiència inoblidable que no oblidarem mai. Tot s'havia acabat i era hora de tornar a la normalitat.

Gràcies als meus companys per haver fet que aquesta experiència haja sigut inoblidable!

LA PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS EN LES NOSTRES PROFESSIONS

ADRIÁN MORA, NATALIA BENÍTEZ, INMA CHAMORRO, LAIA DOMÈNECH, NEREA LORES,
PAULA VILLANUEVA, BORJA MANUEL MARZAL I AINHOA NOTARIO (1r d'Educació infantil)

MICHAELA WEISS (1r d'Ajuda a persones en situació de dependència)

ELIANA MOYA I Mª CARMEN BARREDA (1r d'Animació sociocultural)

El treball és una activitat social i remunerada que combina recursos de natura diferent (treballadors, materials, energia i tecnologia) per a aconseguir uns objectius i satisfer unes necessitats. En tots els llocs de treball poden haver-hi riscos laborals. Una de les maneres més eficaç de evitar-los és la prevenció, però ¿sabem en què consisteix la prevenció de riscos laborals? La **prevenció de riscos laborals** (PRL) és la disciplina que busca promoure la seguretat i la salut dels treballadors i les treballadores mitjançant la identificació, l'avaluació i el control dels perills i els riscos associats a un entorn laboral.

En este article, analitzarem la prevenció de riscos laborals des del punt de vista dels tres **cicles formatius** que estudiem en el centre.

Educació infantil

Les competències d'un/a educador/a infantil són dissenyar, implementar i avaluar projectes i programes educatius d'atenció a la infància, en educació infantil de 0-6 anys. L'educador o l'educadora infantil és responsable de crear entorns segurs i de col·laboració amb altres professionals i amb les famílies. Treballen en escoles infantils, ludoteques, campaments infantils o menjadors escolars.

Ajuda a persones en situació de dependència

El/la professional realitzen tasques de cuidador o cuidadora de persones en situació de dependència en diferents institucions o domicilis, per a persones amb diversitat física i

psíquica. Ajuda en les tasques d'autonomia per a la seua higiene personal, vestir-se, alimentar-se o realitzar tasques diàries. A més, en menors, fa costa al professorat en les tasques de dins de l'aula si necessiten ajuda de mobilitat. Treballen en residències de persones o menors desprotegits i en centres d'educació especial com a suport als docents i les docents.

Animació sociocultural i turística

El tècnic en Animació sociocultural i turística té la capacitat de planificar, organitzar, implementar i avaluar activitats i intervencions socioculturals. Des d'aquest cicle, es poden programar una sèrie d'activitats amb l'objectiu de millorar la integració dels majors i fomentar activitats per a la joventut, tant en centres específics com en la societat en general, a més de mantindre al màxim la seua autonomia i millorar la seua autoestima i la seua qualitat de vida. Entre algunes de les activitats que poden anar dirigides a aquest sector podem mencionar les excursions, les eixides, les trobades intergeneracionals, els tallers d'expressió i conversació, les activitats de la vida diària i l'organització d'exposicions i actes culturals per a tothom, que es fan en col·laboració amb associacions, ajuntaments i organismes públics i privats.

Els **principals riscos laborals** són els següents:

- **Les caigudes:** cal mantindre el terra net i el lloc ordenat, sense obstacles, i utilitzar calçat antilliscant.
- **Els colps:** no s'han de deixar obertes portes ni calaixos d'armaris i s'han de respectar les amplàries mínimes en els corredors.
- **El contacte elèctric:** cal evitar cables nus, entroncaments inadequats, i no sobrecarregar endolls ni desconnectar estirant cables.
- **Les postures inadequades o forçades:** s'han d'evitar postures estàtiques, utilitzar vestimenta còmoda, disposar els materials en el mobiliari de manera que siguin accessibles i alternar treballs per a no sobrecarregar les articulacions.
- **Els incendis:** cal controlar possibles focus, evitar acumulació de paper prop d'instal·lacions elèctriques i disposar d'extintors penjats en la paret.
- **La càrrega mental:** cal tindre el lloc de treball adequat als coneixements i capacitats del treballador o la treballadora, planificar el treball, fer xicotets descansos i fer exercici.
- **La fatiga visual:** s'ha de disposar la pantalla de l'ordinador a uns 40 cm dels ulls i realitzar pauses d'uns 5 minuts.
- **L'esforç de la veu:** cal no dirigir-se a audiències grans sense un amplificador de veu, evitar ambients secs i calents, no consumir alcohol ni tabac, no tensar els músculs de la cara, el coll, els múscles i la gola i consultar a un especialista si notem canvis en el to de veu.

Açò no vol dir que no existisquen altres causes; no obstant açò, les particularitats del sector ens plantegen la necessitat de prestar especial interès en les tasques, ja que exigeixen un equilibri entre el servei a l'usuari i les condicions en què s'han de desenvolupar. És especialment rellevant l'exigència psicològica i emocional, que també determina el benestar dels treballadors i les treballadores.

Per a finalitzar, cal dir que la prevenció de riscos laborals és molt important per a eliminar possibles accidents de treball, facilita el treball en condicions segures i millora la gestió, la satisfacció i la motivació dels treballadors i les treballadores. La finalitat no és altra que aconseguir una bona salut física, psíquica i social.

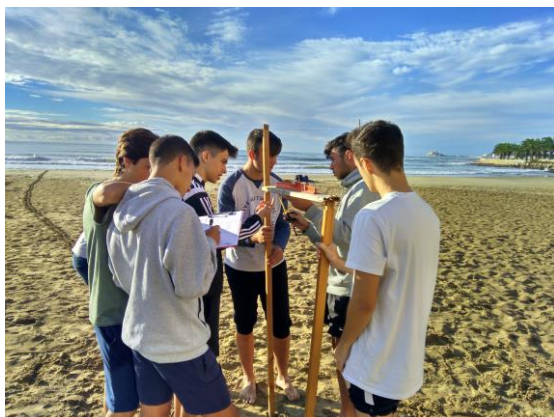
ESTUDIAR (A) LA PLATJA

DEPARTAMENT DE BIOLOGIA I GEOLOGIA

El dilluns 15 d'octubre, els alumnes de l'assignatura de **4t d'ESO** de Ciències Aplicades a l'Activitat Professional vam fer una activitat extraescolar a la platja del **Morrongo**, on vam poder descobrir més detalls de la nostra platja que poden passar-nos desapercebuts en el nostre dia a dia.

L'activitat va estar dividida en dos parts. Per una banda, vam fer un **estudi morfodinàmic** i de sustentació lateral de la platja; vam realitzar més de 90 mesures per a identificar el perfil de la platja, contra vent i marea (més marea que vent, la veritat).

Per l'altra banda, vam fer un **estudi fisicoquímic**; vam prendre mesures del pH i de la temperatura cada mitja hora per tal de comprovar com variaven les condicions de l'aigua. En arribar a la platja, primer que res vam construir una dessalinitzadora molt rudimentària que va estar funcionant fins a última hora per tal de comprovar el pH de l'aigua del mar i contrastar com varia aquest pH al llevar les sals dissoltes de l'aigua.

Per últim, vam prendre **mostres de plàstic** i microplàstic, que vam trobar en parcel·les conegudes de tamany, i en un descomunal treball ple d'esforç i meticulositat, vam mesurar la llargària i l'amplària de la platja per tal de calcular la seua àrea total.

En tornar al laboratori, vam aprofitar les mostres de plàstic i d'aigua marina, i també les mesures preses, per a fer un **treball de conscienciació** i descobriment del nostre ecosistema urbà que tant disfrutem i tant hem de protegir.

PREMIATS DOS ALUMNES EN EL CONCURS DE DIBUIX DE SANT ANTONI

DEPARTAMENT DE DIBUIX

Com ja és habitual cada curs, hem participat en el Concurs de Dibuix que convoca la confraria de Sant Antoni Abat de la nostra ciutat, amb motiu de la seua festivitat, amb tan bona fortuna que dos dels nostres alumnes han guanyat premis. Estos són:

- ▶ **1r Premi i CARTELL de la FIRA:**
Gori Compte Gellida (2n d'ESO E)
- ▶ **3r Premi:** Alba Pruñonosa Pauner (2n d'ESO B)

En la foto apareixen amb les seues professores, Elena Ramón Meseguer i Rosa Soriano Marzal, respectivament, en el moment de donar-los la bona notícia i felicitar-los per l'esforç realitzat i la il·lusió demostrada.

LLOA DE SANT ANTONI

ANDREI-MARIAN OLARIU
2n d'ESO

Tots els benicarlandos
i els pobles del costat
enguany tots Sant Antoni
heu de vindre a celebrar.

Com ara serà en dissabte,
tots podran anar;
els d'ací i els forasters
no se la perdran.

Estic molt content
pel Bàsquet Benicarló:
han pujat de categoria
perquè són els millors.

Les parets del poble
de banderes han pintat:
uns les pinten catalanes
i altres de la hispanitat.

Una pista de parkour
a Benicarló jo posaria;
aniríem a saltar allí
i ningú s'enfadaria.

Ha millorat el transport
per a anar a Castelló:
ara tenim molts trens
que arriben a Benicarló.

Amb açò em despedeixo
de tota la població.
Que ho passeu bé en esta festa
que té tanta tradició.

PATIS LITERARIS

GLORIA AYLLÓN I CARLOS GIL

Des d'octubre, la dinamitzadora de la biblioteca, Carme Navarro, ha posat en pràctica una activitat molt interessant per a promoure la lectura entre els joves anomenada "Patis literaris". Tots els dimecres un professor o un alumne fa una xerrada sobre algun llibre que es vullga recomanar.

El primer pati literari es va dur a terme el 17 d'octubre, i va anar a càrrec de la nostra professora de Castellà: **Sandra Clemente**. Va parlar sobre la novel·la *León Kamikaze*, una lectura obligatòria per als de segon curs d'ESO. Ens va animar a tots els presents a llegir aquesta emocionant història que parlava sobre els canvis que patim en la nostra vida i les segones oportunitats.

La setmana següent, el 24 d'octubre, ens va visitar un antic professor de l'institut: **Josep San Abdón**, exprofessor de Castellà. Va presentar *Córrer sense por*, una novel·la sobre la història d'una corredora somali que volia guanyar la seva prova als Jocs Olímpics. Ens narra un relat de superació que a qualsevol pot agradar o inspirar per a aconseguir allò que vol. Segons San Abdón, «Giuseppe Catozzella ha escrit una història apassionant, una novel·la que commou, que ens aproxima i ens fa prendre consciència d'una de les tragèdies humanitàries més grans que viu la humanitat en aquests moments».

El dimecres 31 d'octubre va ser el torn per a **Óscar Garcia Alsina**, alumne de 2n de Batxillerat, que va presentar el llibre *Ramón y Cajal. Ara i aquí* entre molta expectació. En la pàgina següent reproduïm la ressenya que ha escrit per *El Ramonzine*.

Les alumnes de 1r de Batxillerat **Judit Querol i Alicia Sorlí** van ser les encarregades de presentar el dia 7 de novembre *La Odisea*, un clàssic de la literatura que van treballar en l'assignatura de Literatura universal amb la professora Silvia Romero.

Finalment, el 14 novembre, **Carme Navarro**, professora de Biologia, va presentar *Els límits de la vida*, de Bueno, Martorell i Macip. La programació de novembre es va completar amb dos recomanacions més. La primera, el dia 21, era *Declaración de la alianza cooperativa internacional sobre la identidad cooperativa*, a càrrec de **Pau Guzmán**, alumne de 1r batxillerat. La segona, el dia 28, era *1984*, de George Orwell, a càrrec de Beti Garriga, professora d'Història.

RESSENYA DEL LLIBRE

RAMÓN Y CAJAL. ARA I AQUÍ

ÓSCAR GARCIA

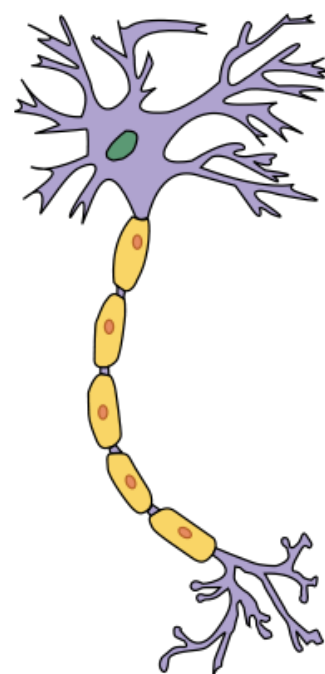
1R DE BATXILLERAT

Ramón y Cajal. Ara i aquí és un llibre d'Angle Editorial, escrit per Salvador Macip, un metge, investigador i escriptor espanyol. Com a escriptor, ha estat guardonat amb diversos premis literaris i, seguint la tradició familiar, ha trobat en la medicina la seva vocació. Actualment, investiga les bases del càncer a la Universitat de Leicester, on dirigeix el grup *Mechanisms of Cancer and Ageing* i és professor del departament de Biologia Molecular i Cel·lular.

Potser el títol ens convida a pensar que el llibre conté la biografia del brillant Ramón y Cajal, però... no s'ha de jutjar mai un llibre per la seva portada. El llibre és molt més que una biografia i l'autor, enginyosament, contrasta les experiències i l'entorn de Ramón y Cajal amb les seves pròpies. Troba el mirall a través del qual ambdues històries guarden una gran similitud, de manera que són narrades intercaladament.

La història del Premi Nobel no és sinó l'excusa perfecta per a tractar temes de gran importància en l'actualitat. Així, l'escriptor aprofita els trets i experiències de la vida de Ramón y Cajal per a abordar temes com la dura vida de l'investigador, la vocació mèdica, la família, el progrés de les universitats, la imposada decisió actual de ciències o lletres, Déu, el nacionalisme i l'avanç de la tecnologia. Salvador Macip és capaç de projectar sobre aquests temes el seu punt de vista crític amb la finalitat d'invitar el receptor a la reflexió.

Aquest fet distingeix aquest llibre davant de qualsevol altre de biogràfic, ja que s'endinsa en els aspectes de la vida de Ramón y Cajal per a sobrepassar les fronteres de relatar la història del metge aragonès, especialitzat en histologia i anatomia, i tractar altres temes de gran rellevància. D'altra banda, l'autor és capaç de fer entendre al llarg del llibre com és el món de la ciència i les seves llums i ombres.

Per això, recomanaria sense dubte aquest llibre per a qualsevol tipus de lector, tot i que la ciència no sigui una de les seves passions, perquè, com he dit, l'autor és capaç d'aprofitar la biografia d'un gran científic espanyol per tractar àmbits de gran interès per a tots.

ANEM A BENIDORM

ANA MARTÍNEZ I ULPIANO MAYORAL

Durant aquesta primera avaluació, els alumnes de les cinc classes de 3r d'ESO hem tingut l'objectiu de córrer fins a arribar als 290 km.

La nova professora d'Educació Física, Carla Ronchera, ha arribat al centre amb un objectiu: fer que els alumnes vegem el fet de córrer d'una manera diferent. Carla va agafar la idea de dos professors d'instituts diferents de Barcelona que feien aquesta activitat fins a arribar a París, i ella la va adaptar al Ramón Cid canviant París per Benidorm. Aquesta activitat fa col·laborar els alumnes per aconseguir un objectiu en comú: aplegar tots junts a Benidorm. A la millor esteu pensant en els alumnes corrent per la N-340, però l'activitat es realitza a la pista del Jaume I. Per cada volta aconseguixen 200 metres, els quals poden disminuir si es passen del màxim de les 170 pulsacions permeses. Quinze alumnes es poden mesurar amb facilitat amb els pulsòmetres facilitats pel centre.

Carla té les idees clares sobre aquesta activitat: «Intento millorar la condició física i la resistència, que els alumnes sàpiguen millorar la freqüència cardíaca, utilitzant aplicacions mòbils per a comptar quilòmetres o escoltar música, valorar l'esforç i el sacrifici i cooperar».

PANCAKES PER A TOTS!

GLORIA AYLLÓN I CARLOS GIL

Aquesta és la recepta que acostumem a utilitzar per a preparar pancakes. Les pancakes (o creps americanes) són un menjar dolç i boníssim per a berenar o desdejunar, per això volíem revelar-vos la nostra recepta secreta.

Ingredients

- 2 tasses de farina (amb rent incorporat, si pot ser)
- ½ cullerada de sal
- 2 ous
- 4 cullerades de sucre
- 1 cullerada d'oli d'oliva
- xocolata o fruita

Elaboració

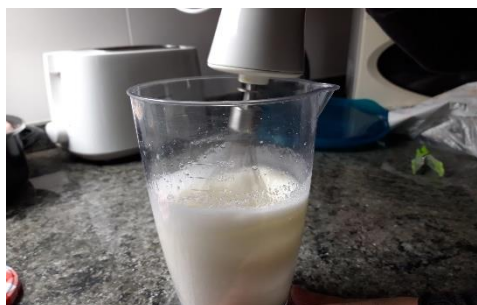
1. En un recipient gran, mesclem la farina i la sal.

2. Separem els rovells de les clares i els posem en diferents cassos.

3. Afegim la mescla de l'ou a la mescla de la farina i ho batem tot molt bé fins que no queden grums.

4. Batem la clara fins que estiga blanca i espumosa.

5. Afegim la clara batuda a la mescla que hem preparat. És recomanable remenar amb una pala de fusta de fora cap a dins.

6. Escalfem la paella a foc baix-mitjà i aboquem la quantitat que vulguem per a les nostres pancakes.

I fins ací la preparació de les pancakes. Esperem que vos haja agradat i que d'ara en avant en mengeu moltes i més bones.

QUATRE FOTOS PER A EMMARCAR

DEPARTAMENT DE DIBUIX

Agafant com a base el XX Concurs de Fotografia Ciutat de Benicarló, el departament d'Educació Plàstica, Visual i Audiovisual féu la proposta d'incorporar-lo en 4t d'ESO per a l'estudi de la unitat temàtica dedicada a la fotografia.

Enguany, el tema del concurs ha sigut «La gastronomia i els productes de Benicarló», i nosaltres l'hem aplicat a la realització de **bodegons**.

Ací teniu quatre mostres dels treballs realitzats pels nostres alumnes. Esperem que us agraden!

Rita Jiménez

Adrián Marqués

Júlia Ruiz

Illya Lysetsky

TRES HISTÒRIES EN TRES VINYETES

DEPARTAMENT DE DIBUIX

Heus ací una petita mostra dels còmics que han creat els alumnes de 2n ESO durant el mes d'octubre. Les condicions eren que la historieta gràfica havia de contindre 3 vinyetes i que havia de ser muda, però podia tindre onomatopeies i metàfores visuals.

Sofia Gregori Vallés

Adéu, gorra!

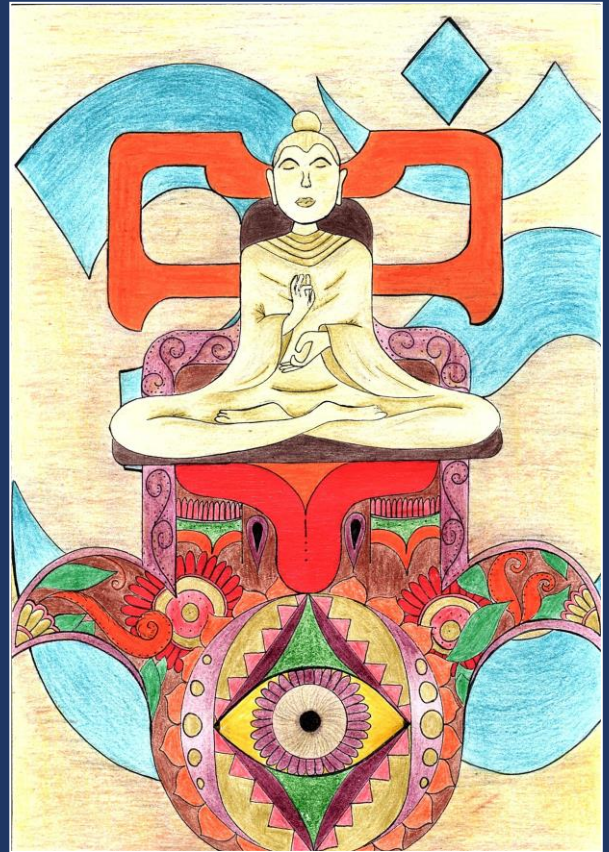
Alba Pruñonosa Pauner

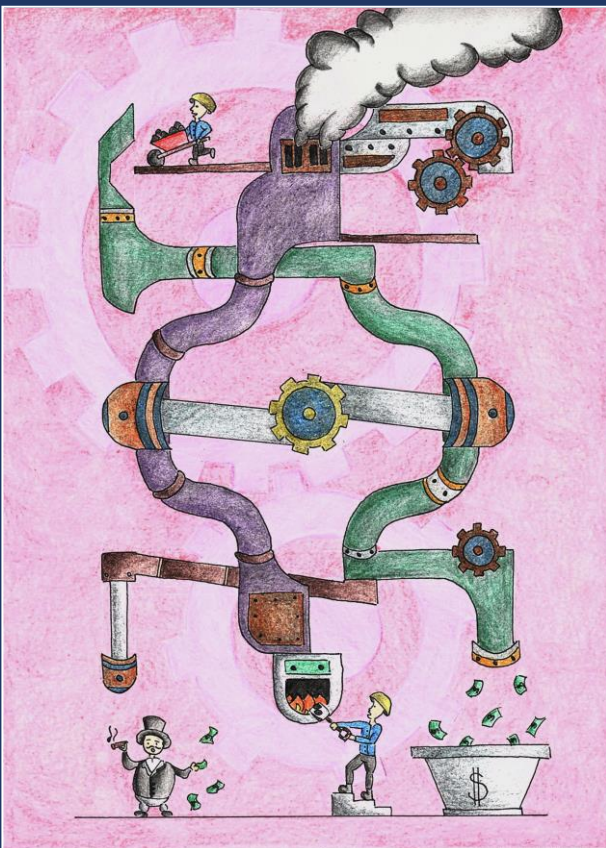
Nerea Belmonte Labarga

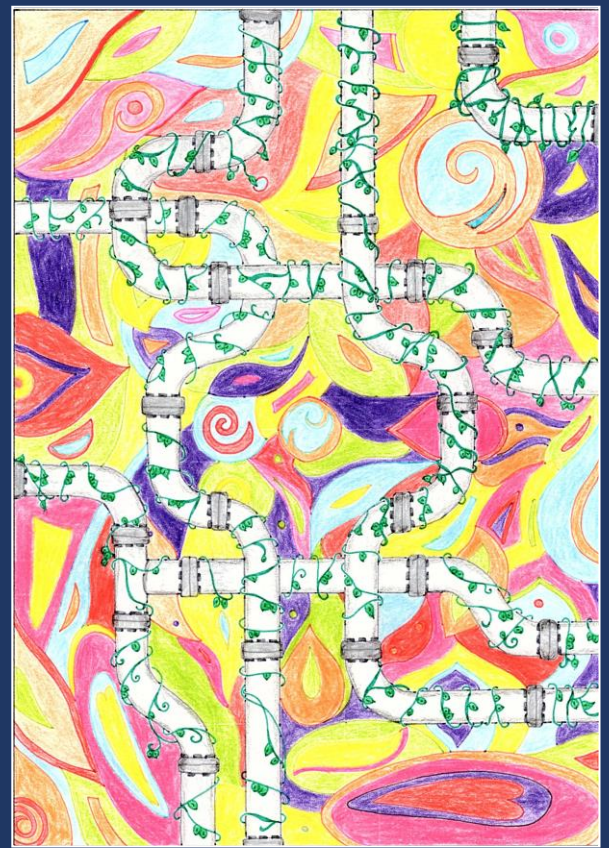
Merche Senar Molina

Joana del Salvador Dolz

David García Alsina

Sara Mestre Forés

Treballs d'interpretació a partir d'una estructura geomètrica bàsica
elaborats per alumnes de Dibuix Tècnic de **1r de Batxillerat**

